

**LIETUVOS BANKO
PRIEŽIŪROS TARNYBOS
FINANSINIŲ PASLAUGŲ IR RINKŲ PRIEŽIŪROS DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL D. B. IR SEESAM INSURANCE AS GINČO NAGRINĖJIMO**

2018 m. sausio 24 d. Nr. 242-23
Vilnius

Lietuvos bankas gavo D. B. (toliau – pareiškėja) kreipimąsi, kuriuo prašoma išnagrinėti tarp pareiškėjos ir *Seesam Insurance AS*, veikiančios per Lietuvoje įsteigtą filialą, (toliau – draudikas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

2016 m. gruodžio 23 d. pareiškėja su draudiku sudarė Būsto ir gyventojų turto draudimo sutartį, kuria gyvenamasis namas su priklausiniu buvo apdraustas išplėstiniu (visų rizikų) draudimu. Draudimo sutarties pagrindu pareiškėjai buvo išduotas draudimo liudijimas Nr. *duomenys neskelbtini* (toliau – draudimo liudijimas). Draudimo sutartis sudaryta pagal Būsto ir gyventojų turto draudimo taisykles (2015 m. kovo 1 d. redakcija, Bendrosios draudimo sutarties sąlygos 2016 m. birželio 1 d. redakcija) draudimo laikotarpiui nuo 2016 m. gruodžio 24 d. iki 2017 m. gruodžio 23 d.

2017 m. birželio 26 d. draudikas gavo pranešimą apie pastebėtą drėgmės prasiskverbimą gyvenamojo namo verandoje. 2017 m. birželio 28 d. draudiko ekspertas apžiūrėjo turto apgadinimus ir surašė Nekilnojamojo turto techninės apžiūros protokolą (toliau – protokolas), kurį pasirašė draudiko ekspertas bei pareiškėjos atstovas V. B. Protokole pažymėta, kad „2017 m. birželio viduryje pastebėta, kad namo verandoje yra vandens prasiskverbimas ir sušlapusios medinės dailylentės bei ant grindų atsiradęs vanduo. Vanduo tekėjo, nes balkone buvo užsikimšęs vandens nubėgimo vamzdis.“

2017 m. liepos 4 d. draudiko užsakymu UAB „Smart claims“ ekspertai apžiūrėjo pareiškėjos nurodytus verandos apgadinimus ir surašė Nuostolių priežasties nekilnojamajam turtui įvertinimą Nr. 17/220-0903/2 (toliau – vertinimo ataskaita). Vertinimo ataskaitos išvadoje ekspertas pažymėjo, kad „objekto apžiūra atlikta 2017 m. birželio 28 d. t. y. 2 savaitės po įvykio. Atliekant apžiūrą po tokio ilgo laiko tarpo, kai drėgmė jau dėl laiko faktoriaus gali būti natūraliai įsiskverbusi į giluminius apdailos medžiagos sluoksnius, neturime galimybės objektyviai įvertinti, ar toko pobūdžio drėgmės padariniai atsirado dėl vienkartinio užliejimo, ar kaip nežymių vandens prasiskverbimų, vykusių ilgą laiką, rezultatas. Taip pat negalime nustatyti, kokia dalis esamų apgadinimų galėjo atsirasti ne pastarojo apliejimo metu. Atkreiptinas dėmesys, kad virš verandos esantis balkonas yra suprojektuotas ir įrengtas blogai, nes nėra suformuota nuolydžių. Todėl lietaus vanduo nėra pilnai nuvedamas nuo balkono grindų, ir drėgmė ardo plytelių dangą.“

2017 m. rugpjūčio 25 d. draudikas pareiškėjos nurodytą 2017 m. birželio 26 d. įvykį, remdamasis Taisyklių 9.2.1 bei 9.8 papunkčiais, pripažino nedraudžiamuoju ir atsisakė mokėti draudimo išmoką (motyvuodamas tuo, kad pareiškėja laiku nepranešė apie įvykį ir dėl to draudikas neteko galimybės įsitikinti, ar visi turto sugadinimai buvo padaryti minėto įvykio metu).

Pareiškėja nesutiko su draudiko sprendimu, todėl kreipėsi į Lietuvos banką dėl vartojimo ginčo nagrinėjimo. Pareiškėja teigia, kad 2017 m. birželio 26 d. jos nurodytas įvykis visiškai atitinka Taisyklių 11.1.7.3 papunktyje išdėstytas draudžiamąjį įvykio sąlygas (lietaus ar

tirpstančio sniego vandens prasisunkimo pro stogo dangą ar išorines pastato sienas, įskaitant ir išorinių konstrukcijų jungtis, iki 3 000 Eur, jeigu taip nutinka ne dažniau kaip kartą per 5 metus ir tik dėl vieno, pirmojo, draudžiamojo įvykio per draudimo laikotarpį). Taisyklių 2.17 papunktyje pateiktas draudžiamojo įvykio apibrėžimas: draudžiamasis įvykis – tai staigus ir netikėtas draudimo sutartyje nurodytas atsitikimas, kuriam įvykus draudikas privalo išmokėti draudimo išmoką. Pareiškėjos teigimu, Taisyklių 11.1.7.3 papunktyje nurodytas draudžiamasis įvykis yra papildomai prisiimta draudimo rizika, todėl draudikas turėtų ištirti, ar drėgmė atsirado dėl lietaus arba tirpstančio sniego ir ar drėgmė prasiskverbė pro išorines konstrukcijas. Pareiškėja taip pat remiasi Taisyklių 9.8 papunkčio nuostata, kad užfiksavęs draudimo sutarties pažeidimą draudikas turi teisę sumažinti draudimo išmoką nuo 20 proc. iki 50 proc. arba visai jos nemokėti. Pareiškėjos teigimu, draudikas pritaikė griežčiausią sankciją – atsisakė mokėti draudimo išmoką net netyręs nuostolių atsiradimo priežastinio ryšio su įvykiu ir padidėjusia žala.

Pareiškėja prašė rekomenduoti draudikui įvykį, namo verandos apļiejimą, pripažinti draudžiamuoju ir įpareigoti draudiką išmokėti draudimo išmoką, apskaičiuotą pagal pareiškėjos pateiktą UAB „Iki raktų“ sudarytą namo terasos remonto sąmatą (2 401,48 Eur su PVM).

Draudikas pateiktame atsiliepime Lietuvos bankui paaiškino, kad sprendimą atsisakyti mokėti draudimo išmoką grindė tuo, kad pareiškėja pažeidė Taisyklių 9.2.1 papunktį, kuriame įtvirtinta draudėjo pareiga pranešti draudikui apie draudžiamąjį įvykį per 3 dienas nuo sužinojimo apie įvykį. Draudikas pranešimą apie įvykį gavo 2017 m. birželio 26 d., nors įvykis, 2017 m. birželio 28 d. V. B. pateiktais duomenimis, įvyko 2017 m. birželio mėn. viduryje. Draudikas teigia, kad apie įvykį jam buvo pranešta praėjus dviem savaitėms po pastebėto vandens prasiskverbimo, todėl buvo apribotos draudiko galimybės ištirti įvykio aplinkybes ir nustatyti, koks jo pobūdis: ar įvykis įvyko staiga, ar tai vienkartinis įvykis, ar drėgmė skverbėsi į patalpas ilgą laiką. Jei patalpos užlietos ne vieną kartą, kokia dalis esamų sugadinimų atsirado ne pastarojo įvykio metu. Draudikas pažymėjo, kad tai, kada pranešama apie įvykį, turi esminę reikšmę draudiko galimybei objektyviai ištirti tokio įvykio aplinkybes ir nuspręsti, ar įvykis yra draudžiamasis.

Taisyklių 7.2.1 papunktyje nustatyta, kad, draudžiant išplėstiniu (visų rizikų) draudimu, pastatai ir namų turtas draudžiami nuo bet kokios tiesioginės žalos, sukeltos staiga ir netikėto įvykio, išskyrus nedraudžiamuosius įvykius, nurodytus Taisyklių 8.1 ir 8.2 papunkčiuose. Draudžiamasis įvykis – staigus ir netikėtas draudimo sutartyje nurodytas atsitikimas, kuriam įvykus draudikas privalo mokėti draudimo išmoką. Vadovaujantis Taisyklių 11.1.7.3 papunkčiu, apdraudus pastatą išplėstiniu (visų rizikų) draudimu, papildomai atlyginami nuostoliai dėl lietaus ar tirpstančio sniego vandens prasisunkimo pro stogo dangą ar išorines pastato sienas, įskaitant ir išorinių konstrukcijų jungtis, iki 3 000 Eur, jeigu taip nutinka ne dažniau kaip kartą per 5 metus ir tik dėl vieno, pirmojo, draudžiamojo įvykio per draudimo laikotarpį. Draudiko teigimu, dėl neįvykdytos draudėjos pareigos nedelsiant pranešti apie įvykį draudikui buvo užkirsta galimybė nustatyti, ar įvykis atitinka minėtuose Taisyklių papunkčiuose nurodytus draudžiamojo įvykio požymius. Namo apžiūrą atlikę specialistai konstatavo, kad, praėjus beveik dviem savaitėms po pastebėto vandens prasiskverbimo, atsakyti į šiuos klausimus neįmanoma, nes bėgant laikui drėgmė gali natūraliai įsiskverbti į giluminius apdailos medžiagos sluoksnius. Draudikas teigia, kad pranešimo apie įvykį terminai ir jų reikšmė įvykio aplinkybių tyrimui pareiškėjai turėjo būti žinomi, nes tokia pareiga yra aiškiai įtvirtinta Taisyklių 9.2.1 papunktyje, be to, pareiškėja draudimo sutartį sudarė tarpininkaujant draudimo srities profesionalui – draudimo brokeriui. Kadangi pareiškėja beveik 2 savaites delsė pranešti draudikui apie įvykį, ji tokiais savo veiksmais sąmoningai prisiėmė riziką, kad draudikas neturės galimybės objektyviai ištirti įvykio aplinkybių. Draudiko nuomone, šios aplinkybės visiškai pagrindžia draudiko sprendimą atsisakyti įvykį pripažinti draudžiamuoju.

Draudikas atsiliepime Lietuvos bankui taip pat pažymėjo, kad apžiūrėdami apdraustą turtą ekspertai nustatė, kad virš verandos esantis balkonas yra įrengtas netinkamai, nes nėra nuolydžių. Vertinimo ataskaitoje ekspertas pažymėjo, kad „balkonas yra su horizontaliu pagrindu, iš vienos

pusės ribojamos namo sienos, iš kitos – medine atrama, su ištisine grindjuoste. Lietaus vandens surinkimo trapai yra 2, tik balkono galuose. Tai yra balkonas su ribojančiomis sienomis ir užtvartomis suformuoja uždara, horizontalaus paviršiaus „lovio“ formą. Todėl vanduo pilnai nenubėga nuo balkono paviršiaus. Toks netinkamas balkono įrengimas sąlygoja drėgmės užsilaikymą.“ Remiantis Taisyklių 8.1.8 papunkčiu, nedraudžiamuoju įvykiu yra laikomas apdrausto turto sunaikinimas ar sugadinimas dėl blogo, netinkamo, turinčio trūkumų ar neatitinkančio statybos techninio reglamento projekto, statybos arba montavimo darbų, grunto tyrimo, dėl netinkamų dalių ar medžiagų naudojimo, taip pat dėl blogų, netinkamų, trūkumų turinčių pamatų ar konstrukcijų. Atsižvelgiant į tai, įvykis, apie kurį informavo pareiškėja, galėtų būti pripažintas nedraudžiamuoju ir pagal Taisyklių 8.1.8 papunkčio nuostatą.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių, patvirtintų Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23, 45 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka pateiktų įrodymų vertinimą, kurio pagrindu priimamas sprendimas.

Atsižvelgiant į ginčo šalių paaiškinimus ir pateiktus įrodymus, darytina išvada, kad šalių ginčas kilo dėl įvykio pripažinimo nedraudžiamuoju ir atsisakymo mokėti draudimo išmoką pagrįstumo.

Draudikas įvykį, apie kurį pareiškėja pranešė 2017 m. birželio 26 d., pripažino nedraudžiamuoju, vadovaudamasis Taisyklių 9.2.1 bei 9.8 papunkčiais. Lietuvos bankui pateiktame atsiliepime draudikas papildomai nurodė, kad įvykis galėtų būti pripažintas nedraudžiamuoju ir pagal Taisyklių 8.1.8 papunktį. Atsižvelgiant į tai, kad draudiko 2017 m. rugpjūčio 25 d. sprendimas įvykį pripažinti nedraudžiamuoju ir atsisakyti mokėti draudimo išmoką yra pagrįstas Taisyklių 9.2.1 bei 9.8 papunkčiais, toliau bus vertinamas tik minėtų Taisyklių papunkčių taikymo pagrįstumas.

Pagrindinės draudimo sutarties sąlygos pateiktos draudimo sutartyje, o detalizuojamos draudimo taisyklėse, kurios yra sudėtinė draudimo sutarties dalis. Taisyklių 9.2.1 papunktyje reglamentuota draudėjo pareiga atsitikus draudžiamajam įvykiui nedelsiant, vėliausiai per 3 darbo dienas nuo sužinojimo, pranešti draudikui apie įvykį, kuris gali būti pripažintas draudžiamuoju. Taisyklių 9.8 papunktyje nurodyta, kad, draudėjui nevykdant draudimo Taisyklėse, draudimo sutartyje ar Bendrosiose draudimo sutarties sąlygose nurodytų pareigų, draudikas, nutikus draudžiamajam įvykiui, turi teisę sumažinti draudimo išmoką nuo 20 proc. iki 50 proc. arba visai jos nemokėti. Pagal Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 6.1012 straipsnio 1 dalį, draudėjas, sužinojęs apie draudžiamąjį įvykį, privalo apie tai pranešti draudikui arba jo atstovui per sutartyje nustatytą terminą ir sutartyje nustatytu būdu. Jeigu draudėjas (naudos gavėjas) neįvykdo šio straipsnio 1 dalyje nustatytos pareigos, draudikas turi teisę atsisakyti išmokėti draudimo išmoką arba ją sumažinti, atsižvelgdamas į tai, ar draudėjas savo pareigos neįvykdė tyčia ar dėl neatsargumo, išskyrus atvejus, kai įrodoma, kad apie draudžiamąjį įvykį draudikas sužinojo laiku arba kai nepranešimas apie draudžiamąjį įvykį neturi įtakos draudiko pareigai išmokėti draudimo išmoką.

Bendrųjų draudimo taisyklių sąlygų 2.17 papunktyje apibrėžiama draudžiamąjo įvykio sąvoka: draudžiamasis įvykis – staigus ir netikėtas draudimo sutartyje nurodytas atsitikimas, kuriam įvykus draudikas privalo mokėti draudimo išmoką. Draudimo liudijime pažymėta, kad pareiškėjai priklausantis gyvenamasis namas apdraudžiamas išplėstiniu (visų rizikų) draudimu. Taisyklių 7.2.1 papunktyje nurodoma, kad draudžiant išplėstiniu (visų rizikų) draudimu pastatai (patalpos) ir namų turtas draudžiami nuo bet kokios tiesioginės žalos, sukeltos staiga ir netikėto įvykio, išskyrus nedraudžiamuosius įvykius, nurodytus Taisyklių 8.1 ir 8.2 papunkčiuose. Taisyklių 11.1.7.3 papunktyje nustatyta, kad draudžiant pastatą išplėstiniu (visų rizikų) draudimu papildomai atlyginami nuostoliai dėl lietaus ir tirpstančio sniego vandens prasisunkimo pro stogo

dangą ar išorines pastato sienas, įskaitant išorinių konstrukcijų jungtis, iki 3 000 Eur, jeigu taip nutinka ne dažniau kaip kartą per 5 metus ir tik dėl vieno, pirmojo, draudžiamojo įvykio per draudimo laikotarpį.

Draudikas, remdamasis Taisyklių 9.2.1 bei 9.8 papunkčiais, atsisakė įvykį, apie kurį pranešė pareiškėja, t. y. vandens prasiskverbimą į verandą, pripažinti draudžiamuoju, nes pareiškėja apie įvykį pranešė praėjus 2 savaitėms po to, kai sužinojo apie įvykusį įvykį. Draudikas teigia, kad toks pareiškėjos elgesys užkirto draudikui objektyvias galimybes iširti įvykio aplinkybes ir įsitikinti draudžiamojo įvykio buvimu, t. y. patikrinti, ar įvykis atitinka Taisyklių 7.2.1 bei 11.1.7.3 papunkčiuose apibrėžtas draudžiamojo įvykio sąlygas. Argumentą, kad objektyviai negali nustatyti įvykio aplinkybių, draudikas grindžia eksperto išvada, kurioje teigiama, kad, praėjus beveik dviem savaitėms po įvykio, nėra galimybės įvertinti, ar tokio pobūdžio drėgmės padariniai atsirado dėl vienkartinio užliejimo ar kaip ilgalaikio vandens prasiskverbimo padarinys, be to, negalima nustatyti ir to, kokia dalis esamų apgadinimų galėjo atsirasti ne pareiškėjos nurodyto įvykio metu.

Vertinant Taisyklių 2.17, 7.2.1 ir 11.1.7.3 papunkčių nuostatas sistemiškai su Civilinio kodekso 6.1012 straipsnio 1 dalies nuostatomis, teigtina, kad draudikas, atsisakydamas mokėti draudimo išmoką dėl to, kad draudėjas nepranešė apie įvykį laiku, turėtų įvertinti ir Civilinio kodekso 6.1012 straipsnio 1 dalyje įtvirtintas atsisakymo mokėti draudimo išmoką sąlygas. Iš ginčo bylos duomenų matyti, kad 2017 m. birželio 28 d. V. B. (pareiškėjos įgaliotas asmuo) pateikė pranešimą draudikui apie įvykį, kuriame nurodė įvykio datą – 2017 m. birželio mėn. vidurį. Šis pareiškėjos įgalioto asmens pasirašytas pranešimas įrodo, kad pareiškėja apie įvykį žinojo anksčiau nei prieš 3 dienas iki pranešimo pateikimo apie įvykį draudikui. Taigi, galima daryti išvadą, kad pareiškėja pažeidė Taisyklių 9.2.1 papunkčio sąlygas – pareigą pranešti apie įvykį draudikui per 3 dienas nuo sužinojimo įvykdė netinkamai.

Draudikas teigia, kad pareiškėjos netinkamas pareigos pranešti apie įvykusį įvykį vykdymas turėjo esminės įtakos draudiko pareigai išmokėti draudimo išmoką, nes, pareiškėjai pranešus apie įvykį pavėluotai (praėjus beveik 2 savaitėms nuo to, kai sužinojo apie įvykį), buvo apribotos draudiko galimybės iširti įvykio aplinkybes. Taisyklių 9.8 papunktyje nustatyta, kad, draudėjui nevykdant Taisyklėse ir draudimo sutartyje nustatytų pareigų, draudikas, nutikęs draudžiamajam įvykiui, turi teisę sumažinti draudimo išmoką nuo 20 proc. iki 50 proc. arba visai jos nemokėti. Draudikas pasirinko griežčiausią Taisyklių 9.8 papunktyje nustatytą sankciją – atsisakė mokėti draudimo išmoką. Kaip jau minėta, draudikas savo sprendimą grindžia vertinimo ataskaita, kurioje ekspertas pasisako, kad nėra galimybės nustatyti, ar nuostoliai atsirado dėl staigaus ir netikėto užliejimo ar kaip ilgalaikio vandens prasiskverbimo padarinys. Taip pat ekspertas pažymi, kad, pareiškėjai laiku nepranešus apie įvykį, nėra galimybės nustatyti, kokia dalis esamų apgadinimų galėjo atsirasti ne pareiškėjos nurodyto įvykio metu.

Šiame kontekste paminėtini Draudimo įstatymo 98 straipsnio 3 dalies 2 punktą ir 7 dalis, kurie įpareigoja draudiką prieš atsisakymą mokėti draudimo išmoką patikrinti visą prieinamą informaciją ir įrodyti aplinkybes, atleidžiančias nuo draudimo išmokos mokėjimo. Draudikui įrodymais nepatvirtinus sprendimo atsisakyti mokėti draudimo išmoką pagrįstumo, atsiranda pareiga mokėti draudimo išmoką. Kaip jau buvo minėta, draudikas atsisakymą mokėti draudimo išmoką dėl vandens prasiskverbimo į namo verandą grindžia vertinimo ataskaitoje pateiktomis ekspertų išvadomis. Vertinant minėtą ekspertų išvadą kaip įrodymą, patvirtinantį, kad veranda buvo aplieta ne dėl staigaus ir netikėto įvykio, atkreiptinas dėmesys į tai, kad ekspertų išvada paremta tik draudiko nustatyto faktu, kad pareiškėja laiku nepranešė draudikui apie įvykį, tačiau nėra tiriamos pareiškėjos nurodyto draudžiamojo įvykio metu (2017 m. birželio mėn. viduryje) buvusios meteorologinės sąlygos (pareiškėja teigia, kad namo verandos apšiejimas įvyko po liūtis), t. y. nei ekspertas, nei draudikas iš esmės nesiaiškino, ar 2017 m. birželio mėn. viduryje namo buvimo vietoje buvo užfiksuotų liūčių. Vadovaujantis Taisyklių 11.1.7.3 papunkčiu, vandens prasiskverbimas pro stogo dangą dėl liūtis galėtų būti pripažįstamas draudžiamuoju įvykiu. Draudikas Lietuvos bankui nepateikė duomenų, kad būtų tyręs kitas aplinkybes, galinčias

turėti įtakos įvykio pripažinimui nedraudžiamuoju. Darytina išvada, kad eksperto parengta vertinimo ataskaita, kuria draudikas remiasi kaip įrodymu, paneigiančiu draudžiamą įvykio faktą, nėra pakankama paneigti, kad pareiškėjos namo verandos apliejimas negalėjo būti sąlygotas staigaus ir netikėto įvykio. Kaip jau buvo minėta, draudikas atsisakydamas mokėti draudimo išmoką turi patikrinti visą jam prieinamą informaciją. Iš ginčo bylos duomenų matyti, kad draudikas įvykį pripažino nedraudžiamuoju ir atsisakė mokėti draudimo išmoką nepatikrinęs visos jam prieinamos informacijos ir iš esmės neištyręs visų įvykio priežasčių, t. y. nepagrindęs argumento, kad pareiškėjos nepranešimas laiku apie draudžiamą įvykį turėjo įtakos draudiko pareigai išmokėti draudimo išmoką. Atsižvelgiant į tai, konstatuotina, kad draudiko vadovaujantis Taisyklių 9.2.1 papunkčiu bei Taisyklių 9.8 papunkčiu priimtas sprendimas įvykį pripažinti nedraudžiamuoju ir atsisakyti mokėti draudimo išmoką buvo nepagrįstas.

Pareiškėja prašo rekomenduoti draudikui atlyginti dėl vandens apliejimo jos patirtą nuostolį, apskaičiuotą pagal UAB „Iki raktų“ pateiktą namo verandos remonto komercinį pasiūlymą, kuriame namo verandos remonto darbai įvertinti 2 401,48 Eur su PVM. Bendrųjų draudimo sutarties sąlygų 8.1.1 papunktyje nurodyta, kad žalos dydį nustato draudikas, remdamasis jo turima informacija, iš draudėjo ir kompetentingų institucijų gautais dokumentais, reikalingais nustatyti draudžiamą įvykio priežastis ir žalos bei nuostolių dydį. Taigi, draudikas turėtų įvertinti žalos dydį, atsižvelgdamas tiek į paties surinktą, tiek į draudėjos pateiktą informaciją.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 2 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.2 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

1. Iš dalies patenkinti pareiškėjos D. B. reikalavimą ir rekomenduoti draudikui 2017 m. birželio 26 d. pareiškėjos nurodytą įvykį pripažinti draudžiamuoju ir išmokėti draudimo išmoką atsižvelgiant į Bendrųjų draudimo sutarties sąlygų 8.1.1 papunkčio nuostatą.

2. Įpareigoti draudiką per mėnesį nuo šio sprendimo priėmimo dienos raštu informuoti Lietuvos banką apie šio sprendimo rezoliucinės dalies 1-ame punkte nurodytos rekomendacijos įgyvendinimą (neįgyvendinimą). Draudikui neįvykdžius minėtos rekomendacijos, apie tai bus paskelbta Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl ginčo sprendimo kreiptis į teismą arba kitą ginčų nagrinėjimo instituciją įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu.

Direktorius

Mindaugas Šalčius